

*Pozwólmy
by przemieniał nas
Duch Święty*

**Dokument Międzykonwentowy
2009 – 2015**

**POZWÓLMY, BY PRZEMIENIAŁ NAS
DUCH ŚWIĘTY**

**ŹRÓDŁO PROROCTWA
I NADZIEI**

**ZGROMADZENIE
SIÓSTR MIŁOSIERDZIA
ŚWIĘTEGO WINCENTEGO A PAULO**

18 lipca 2009 r.

Drogie Siostry,

Łaska Pana Naszego Jezusa Chrystusa niech będzie zawsze z nami!

Konwent Generalny 2009, który skierował do nas naglące wezwanie: „Pozwólmy, by przemieniał nas Duch Święty, źródło prococtwa i nadziei”, zaprasza nas do zaangażowania się z entuzjazmem i odwagą na drodze najbliższych sześciu lat.

Dokument międzykonwentowy ***Pozwólmy, by przemieniał nas Duch Święty***, został wypracowany dzięki złożonemu procesowi refleksji, cierpliwej pracy, konstruktywnego dialogu członkiń Konwentu nad czterema tematami, które były przedmiotem studium tegoż Konwentu. Komisja Redakcyjna składająca się z trzech Sióstr zgrupowała najistotniejsze intuicje, punkty zbieżne, najbardziej znaczące wezwania i orientacje

w formie projektu, który został zatwierdzony przez Konwent.

W oparciu o ten projekt, Komisja Redakcyjna kontynuowała swoją pracę w łączności z Komisją Koordynacyjną i Radą Generalną.

Dokument ten jest zatem owocem naszej wymiany. Wyraża on w prosty sposób nasze radosne doświadczenie nasłuchiwania Ducha Świętego dokonujące się w komunii serc, klimacie modlitwy i rozeznawania, siostrzanej miłości, wzajemnego szacunku i wolności. Wyraża on nasze głębokie przyłgnięcie do Chrystusa Sługi, pragnienie, by za Nim iść w duchu charyzmatu świętego Wincentego i świętej Ludwiki. Ukazuje naszą miłość do ludzi naszych czasów, zwłaszcza najuboższych oraz zaangażowanie, by do nich dotrzeć tam gdzie są, aby im okazywać czułą miłość Boga.

Dokument dzieli się na trzy części:

1. Wstęp, który wychodząc od rzeczywistości świata, w jakim żyjemy, ukazuje głębokie oczekiwania naszych serc, przedstawione symbolicznie jako pragnienie i ogień.
2. Wezwania, jakie stawia przed nami Duch Święty; są to zagadnienia, które wyznaczyły rytm refleksji Konwentu.
3. Odpowiedzi, które należy wprowadzić w czyn, by dynamizować nasze życie.

Życzę, abyście z radością i wdzięcznością przyjęły to przesłanie, które oddaje do naszych rąk Konwent 2009, jako podarunek, przewodnik pewny do kontynuowania naszej drogi „pod kierunkiem Ducha Świętego”.

U progu roku jubileuszowego 350. rocznicy śmierci naszych Założycieli, powierzmy im samym tę drogę. Za ich wstawiennictwem prosimy Pana, abyśmy żyły charyzmatem

Miłości, służąc Ubogim „w pocie czoła i w trudzie rąk” (por. Święty Wincenty, Coste XI, str. 40) z pokorną i prostą miłością.

Niech Maryja, Jedyna Matka Zgromadzenia, czuwa nad nami, pomaga nam patrzeć z ufnością w przyszłość i towarzyszy nam na tej misyjnej drodze, abyśmy tak jak Ona, zostały przemienione przez Ducha Świętego i stały się

**« proroctwem i nadzieją,
teraz i wszędzie ».**

Z zapewnieniem o modlitwie i moim serdecznym oddaniu,

Siostra Evelyne Franc
Siostra Miłosierdzia

**POZWÓLMY,
BY PRZEMIENIĄŁ NAS
DUCH ŚWIĘTY,
ŹRÓDŁO PROROCTWA I NADZIEI**

Ożywcze tchnienie Ducha Świętego sprawiło, że podczas Konwentu *Generalnego* wytrysnęły głębokie, gorące pragnienia i nagłące wezwania. Konwent pozwolił, by rozpalił się w Zgromadzeniu ogień nowej Pięćdziesiątnicy.

Dzisiejszy zglobalizowany świat jawi się nam jako:

- ❖ świat, w którym Ubodzy są coraz bardziej ubodzy;

- ❖ świat, który zatracą punkty odniesienia, wartości, który doświadcza lęku i któremu grozi ryzyko zamknięcia się w sobie;
- ❖ świat złożony, zróżnicowany, świat techniki...

Jesteśmy świadkami działania Ducha Świętego, który wyzwala nowe energie, gdyż w świecie dostrzegamy również:

- ❖ kobiety i mężczyzn żyjących solidarnie, dających z siebie to, co najlepsze, by uczynić społeczeństwo bardziej sprawiedliwym, bardziej braterskim;
- ❖ młodych i dorosłych poszukujących sensu życia, spragnionych wartości duchowych i szukających Boga;
- ❖ osoby wszystkich stanów mobilizujące się, by dawać świadectwo o prawdzie, wartości życia, godności osoby ludzkiej, prawdziwym znaczeniu wolności.

Bóg kocha ten świat i zaprasza nas, abyśmy go głęboko kochali i patrzyli na niego tak, jak On patrzy (por. Rdz 1,31; J 3,16). Miłość Chrystusa skłania nas do wchodzenia w ten świat z wrażliwością naszych Założycieli, którzy dostrzegali w człowieku najstańszym kogoś szczególnie umiłowanego.

Niech Duch Święty przyjdzie zaspokoić nasze pragnienie prawdy i spójności, abyśmy w tym świecie stały się niosącymi nadzieję:

- pragnienie większego zakorzenienia się w Chrystusie, wejścia w zażyłą relację z Nim;
- pragnienie życia w głębszej komunii z naszymi Siostrami, przybliżenia się życiem i sercem do osób zepchniętych na margines;
- pragnienie odpowiadania z twórczą miłością na wezwania Ubogich, przeży-

wania wszelkiej postęgi jako misji powierzonej Wspólnocie lokalnej;

- pragnienie pogłębienia naszej przynależności do Zgromadzenia i przekazywania naszego charyzmatu;
- pragnienie czynnej solidarności, aby troszczyć się o świat stworzony przez Boga dla dobra wszystkich ludzi.

Pozwólmy, by dotknął nas Duch Święty, który pragnie uczynić wszystko nowym, który pragnie dzisiaj dogłębnie odnowić nasze serca, uzdrowić nasze rany i rany całej ludzkości!

Tak, pozwólmy, by dzisiaj prowadził nas i przemieniał Duch Święty! Pozwólmy, by przynaglały nas wezwania, które pogłębiliśmy podczas naszych dyskusji.

WEZWANIA

1-Przeżywać w odnowiony sposób nasze zakorzenienie w Jezusie Chrystusie, który jest „źródłem i wzorem wszelkiej miłości”.

(Reguły ogólne I,1)

- W naszym życiu wiary dać centralne miejsce Słowu Bożemu:
 - uznać, że Bóg przemawia do nas w Piśmie Świętym, przez Kościół, przez wydarzenia;
 - odnaleźć w naszym życiu Jego działającą moc.
- Pogłębiać razem przesłanie Słowa Bożego, nauczanie Kościoła i dziedzictwo wincentyńskie.

- Kontemplować Chrystusa i odkrywać Jego działanie w sercu i życiu Ubogich; pozwalać, by Ubodzy nas ewangelizowali (por. K. 10).

★★★★

***„Jeżeli będziecie trwać w nauce
mojej, będziecie prawdziwie moimi
uczniami”.***

(J 8,31 b)

2-Rozwijać „dobrą jakość życia wspólnotowego”, tak aby było ono prorocstwem miłości i drogą nadziei.

(por. Testament duchowy świętej Ludwiki,
Pisma duchowe, str. 823)

- Pogłębiać duchowość komunii między nami (por. Vita consecrata 51) i budować Wspólnoty oparte na relacjach zaufania i serdeczności.
- Uczynić nasze Wspólnoty miejscem dzielenia się doświadczeniem wiary (por. Łk 24, 13-35), Wspólnotami gościnnymi, radosnymi, otwartymi ze względu na misję.
- W społeczeństwie konsumpcyjnym przyjąć prosty i zrównoważony styl życia, w poszanowaniu środowiska (por. S.8d).

„Po tym wszyscy poznają, żeście uczniami moimi, jeśli będziecie się wzajemnie miłowali”.

(J 13,35)

**3- Służyć „wychodząc i powracając”
z pomysłowością i odwagą, ukazując
w ten sposób miłość Boga do Ubogich.**

(por. Światło Pięćdziesiątnicy świętej Ludwika,
Pisma duchowe, str. 3)

- Odnowić naszą odpowiedź na wyzwania nowych form ubóstwa, uwydatnionych przez światowy kryzys i mieć odwagę do zajęcia pozycji profetycznych wobec niesprawiedliwości.
- Trwać w dyspozycyjności, w postawie służebnicy i ofiarować swój czas z radością, wspaniałomyślnie i bezinteresownie.
- Być świadkami miłości Chrystusa poprzez naszą służbę, nasze życie oraz naszą bliskość z Ubogimi (por. K. 16b).

**„Niech sprawiedliwość wystąpi
jak woda z brzegów, i prawość jak po-
tok nie wysychający wyleje”.**

(Am 5,24)

**„Wszystko, co uczyniliście jednemu
z tych braci moich najmniejszych,
Mnieście uczynili”.**

(Mt 25,40)

4-Pogłębić naszą przynależność do Zgromadzenia i poczuć się odpowiedzialnymi za „Zgromadzenie jutra” (por. K. 59).

- Podtrzymywać płomień charyzmatu, przeżywać z radosną wiernością przynależność do Zgromadzenia, zachęcać do wzrastania w powołaniu Siostry Miłosierdzia.
- Nadać nowy rozmach duchowi misyjnemu Zgromadzenia, aby głosić słowem i życiem miłość Ojca ukazaną w Jezusie Chrystusie (por. K. 25).
- Uczynić bardziej dynamicznym duszpasterstwo młodzieży i duszpasterstwo powołań, aby pomagać młodzieży w uświadomieniu sobie jej odpowiedzialności w Kościele i w zaangażowaniu się w służbę najbiedniejszym.

- Rozszerzyć i wzmocnić współpracę w duchu wincentyńskim na wszystkich płaszczyznach (por. S. 9).

★★★★

***„Rozszerz przestrzeń twego namiotu,
rozciągnij płótna twego mieszkania,
wydłuż twe sznury, wbij mocno twe
paliki !”***

(Iz 54, 2)

Ufając, że Duch Święty uczyni o wiele więcej niż możemy sobie wyobrazić, pozwólmy, by rozbrzmiewało proroctwo Joela:

*... „Wyleję Ducha mego
na wszelkie ciało i będą
prorokowali
synowie wasi i córki wasze,
młodzieńcy wasi widzenia mieć będą,
a starcy - sny.
Nawet na niewolników
i niewolnice moje,
wyleję w owych dniach
Ducha mego.”*

(Jl 3, 1-2)

ODPOWIEDZI

Dla dynamicznego wprowadzenia w życie

Prowadzone przez Słowo Boże,
ożywione pasją dla świata,
do którego zostaliśmy posłane,
angażujemy się razem,
by odpowiedzieć
na wezwania Ducha Świętego
dzisiaj.

1 - Przeżywać w odnowiony sposób nasze zakorzenienie w Jezusie Chrystusie, który jest „źródłem i wzorem wszelkiej miłości” (Reguły ogólne I,1).

- Dbajmy o życie modlitwy twórczej, karmionej przez liturgię i sakramenty.
- Uczmy się rozeznawać wspólnie działanie Ducha Świętego i odczytujemy nasze życie w świetle Pisma Świętego.
- Dowartoścujmy na nowo ciszę i milczenie sprzyjające słuchaniu Boga i innych.
- Kształtujmy się według Słowa Bożego (kursy biblijne, lectio divina). Dzielimy się Słowem między nami i w miarę możliwości ze wszystkimi, których spotykamy.

- Dokonujemy rewizji naszego rytmu życia, by sprzyjał on jakości naszego „być” Siostry Miłosierdzia.

2-Rozwijać „dobrą jakość życia wspólnotowego”, tak aby było ono prorocstwem miłości i drogą nadziei.

(por. Testament duchowy świętej Ludwiki,
Pisma duchowe, str. 823)

- Przyjmujemy każdą Siostrę w spojrzeniu wiary i akceptujemy różnice jako bogactwo.
- Podejmujemy z odwagą i w prawdzie wyzwania życia wspólnotowego, dowartościowując przede wszystkim praktykę pojednania.
- Umiejmy uznać i docenić cierpienie i ofiarę naszych Sióstr chorych i starszych jako siłę dla misji.
- Zatroszczmy się o jakość wspólnotowego dzielenia, szczególnie refleksji apostołskiej, w klimacie wzajemnego słuchania i dialogu.

- Dokonujemy rewizji naszych Projektów prowincjalnych i wspólnotowych, aby w nich jasno określić:
 - środki działania i profetycznej obecności, jakie należy uprzywilejować w postudze Ubogim;
 - konkretne wybory, jakich trzeba dokonać odnośnie prostego stylu życia i większej bliskości z Ubogimi;
 - odpowiednie działania dotyczące korzystania z zasobów naturalnych ziemi i ochrony środowiska.

- Ożywiamy na wszystkich płaszczynach uczestniczenie i współodpowiedzialność, które pomagają trwać w postawie rozeznanawania dla podjęcia decyzji.

★★★★

3-Służyć „wychodząc i powracając” z pomysłowością i odwagą, ukazując w ten sposób miłość Boga do Ubogich.

(por. Światło Pięćdziesiątnicy świętej Ludwika,
Pisma duchowe, str. 3)

- Wypracowujemy projekty w oparciu o priorytety misyjne w naszych Prowincjach, kontynuując rewizję dzieł i posług.
- Angażujemy się w rozeznawanie, jak odpowiedzieć w nowy sposób na wyzwania świata dzisiejszych Ubogich (migracja, handel kobietami i dziećmi, AIDS, wszystko, co zagraża życiu...).
- Pomagajmy Ubogim, by mogli sami zadbać o swoją promocję i by ich głos został usłyszany.

- Odnówmy naszą obecność w duszpasterstwie rodzin oraz na polu edukacji.
- Współpracujmy ze stowarzyszeniami i organizacjami, które zwalczają przyczyny ubóstwa, pracują na rzecz sprawiedliwości, pokoju i poszanowania życia.
- Kontynuujmy dialog ekumeniczny i międzyreligijny w ramach współpracy dla posługi Ubogim.

★★★★

4-Pogłębić naszą przynależność do Zgromadzenia i poczuć się odpowiedzialnymi za „Zgromadzenie jutra” (por. K. 59).

- Wykorzystujemy pełniej Pisma naszych Założycieli; niech wszystkie nasze relacje będą zakorzenione w mistyce wincentyńskiej.
- Dbajmy o formację na wszystkich etapach i wspierajmy Siostry Służebne w ich posłudze animowania Wspólnoty.
- Ożywiamy powołanie misyjne Zgromadzenia - od formacji początkowej, przez całe nasze życie.
- Dzielmy się w większym stopniu zasobami materialnymi, ludzkimi i duchowymi oraz zintensyfikujmy wymianę między Prowincjami, by

wzmocnić wzajemną komunie, skuteczność i jakość służenia Ubogim.
Kontynuujemy wysiłki w uczeniu się języków.

- Wzmacniamy sieć współpracy w Zgromadzeniu, w Rodzinie Wincentyńskiej i w Kościele.
- Dynamizujemy duszpasterstwo młodzieży i duszpasterstwo powołań w łączności z Kościołem lokalnym i diecezjalnym.
- Otwierajmy nasze wspólnoty, aby pozwolić innym przeżywać doświadczenie modlitwy i służby Ubogim.
- Wspierajmy nowe formy współpracy ze świeckimi i sprzyjajmy ich formacji w duchu wincentyńskim.

**Poprzez refleksję
osobistą i wspólnotową
na różnych płaszczyznach,
rozwijamy
w naszych Prowincjach
programy formacji ciągłej,
które pomogą nam odpowiedzieć
na wezwania Konwentu,
abyśmy, każda z nas
i całe Zgromadzenie,
stały się znakami
proroctwa i nadziei
teraz i wszędzie.**

**Pod działaniem
Ducha Świętego,
umocnione macierzyńską miłością
Maryi**

**przyjmijmy z entuzjazmem
i wdzięcznością Jej zaproszenie:**

**"Zróbcie wszystko,
cokolwiek wam powie"**

(J 2,5)

Proroctwo i nadzieja
teraz i wszędzie